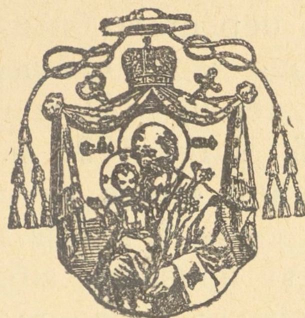
РІК 1939. Лютий Ч. III.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТИ

Пастирський лист по причині смерти
ПАПИ ПІЯ XI.

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

БОЖОЮ МИЛІСТЮ І СВ. АПОСТОЛЬСЬКОГО ПРЕСТОЛУ БЛАГОСЛОВЕННЯМ

ЄПИСКОП

ПЕРЕМИСЬКИЙ, САМБІРСЬКИЙ І СЯНІЦЬКИЙ

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ Й УСІМ ВІРНИМ ЄПАРХІЇ БОЖИЙ МИР І АРХІЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Увесь католицький світ пильно приготовлявся до торжественного обходу 17-тилітньої річниці винесення на Папський Престіл і коронації Папи Пія XI. Приготовлялись вже й ювілейні обходи 60-ліття Його священства та 20-ліття Його Єпископства, що рівнож в сьому році припадали. Всі раділи, що цей рік дасть нагоду молитвами та желаннями потішити серце Свят. Вітця, та що весь католицький світ зможе в сьому році виявити свою особливійшу

любов і привязання до Петрового Апостольського Престола та до Особи цего славно пануючого Папи.

Однак з Божої волі інакше склалось.

З Риму наспіла сумна вістка, що вчора, дня 10. лютня, по годині 5-тій рано перестало бити шляхотне серце великого Папи Пія XI., що надзвичайним розсудком і великою посвятою та любовю кермував Петровим Кораблем Христової Церкви від дня 6. лютня 1922 р.

Ще у добрій памяті маємо цю хвилю, коли то, перед 17. роками, згаданого дня 6. лютня, великим одушевленням і невимовною радістю привитав зібраний перед собором св. Петра в Римі нарід нововибраного Папу. З того радісного привіту вичувалося, що всі мають надію, що цей нововибраний Святіший Отець у своїй мудрости й печаливости о добро світу, помирить розєднані між собою народи й віллє у них нове релігійне життя. Бо всі були свідомі тяжкого завдання цего нового повоєнного Папи, що добре знав жахливий стан тодішніх між собою ворогуючих народів. Це завдання міг виконати тільки чоловік, що посідав великий життєвий досвід, глибоку науку, великі чесноти та надзвичайну непохитну силу волі.

Таким дійсно був наш бл. п. Папа Пій XI., що хоч вступив на Апостольський Престол у 65-ому році свого життя, повів однак справи Вселенської Церкви з молодечою енергією.

Вже у першій своїй Енцикліці, виданій в 1922. р., Свят. Отець широко розвинув свою програму, зясовуючи її коротко словами: »Мир Христовий у царстві Христовому!« Цими словами вчив Свят. Отець всі народи світу, що на ніщо не здасться говорити й завзивати людий кличами: „любімся, жиймо в згоді, жиймо в мирі“, якщо не будемо жити самі в Христовому царстві, це є, якщо не будемо старатися передовсім увести до власного серця, до наших родин, до наших суспільностий, до народів, засад Христового Царства. Збудуймо вперід Христове царство між собою, а тоді і мир Христовий з конечности запанує між нами; тоді й заклики до любови і згоди не будуть пустими фразами. — Цею то Енциклікою начеркнув Свят. Отець велику ціль свого надзвичайно трудящого вселенського Архієрейства — а саме: віддати Христу Цареві належне Йому панування над світом.

Сю свою велику задачу сповняв бл. п. Папа з великим жаром свойого великого духа й серця та незломною витревалістю. Не місце тут тепер ширше розводитися над повною у плоди діяльністю Папи Пія XI. Зазначуємо тільки, що Він бажав перепоїти Христовим Духом життя родин, життя суспільностей й життя цілих народів.

До тої цілі стреміла вся діяльність Свят. Вітця за час 17-літнього кермування Христовою Церквою.

До тої цілі служило передовсім установлення осібною Енциклікою празника Христа Царя при кінці ювілейного року 1925., що ним Свят. Отець хоче спонукати до прилюдної служби Христові не тільки одиниці, але й суспільности та всі народи. До тоїж цілі служив розпорядок Папи в р. 1928., що ним призначує празник Пресв. Серця Христового як прилюдне надолуження Христові за гріхи світу. В тій самій цілі видав Свят. Отець Енцикліки про християнське виховання в р. 1929-ім, про подружжя і родину в р. 1930., про християнський суспільний лад в р. 1931., про священство в р. 1935. і проти комунізму в р. 1937.

Щоби оживити релігійне життя оголошував бл. п. Папа ювілеї в рр. 1925, 1929. і 1933, — домагався в Енцикліці з р. 1929., щоби всі верстви суспільности відбували духовні вправи, — в Енцикліці з р. 1932. поручав поширювати почитання Пресв. Христового Серця — а письмами і декретами з р. 1923. і 1935., приказав ревно уділювати науку релігії.

Знаючи який великий вплив має преса на вироблення прилюдної опінії, безнастанно заохочував до поширення католицької преси.

Щоби вірним дати взори до наслідування, переводив часто канонізації Святих, а голошені Ним при сій нагоді науки, це чудові духовні квіти та рівночасно свідоцтва Його особистого чеснотливого життя та Його гарячої любови Бога й ближнього.

Щоби поширити побожне життя, при кожній нагоді попирав і поручав апостольство світських, або т. зв. »Католицьку Акцію«, що її завданням є зєдинити всіх під Христовим прапором!

Серцем повним любови бл. п. Папа в особливіший спосіб милосердився над многими міліонами поган, та щоби прийти їм з помічю, в Енцикліці виданій в р. 1926. взиває

всіх христіян до молитов за їх навернення і до складання жертв на місійні цілі.

Він не спускав з ока і православних незєдинених, та щоби спонукати їх до злуки з правдивою Церквою видав в р. 1928. Енцикліку в справах незєдиненого Сходу. У ній взиває священиків, щоби старалися придбати собі знання науки Сходу, його звичаїв й обичаїв, щоби в цей спосіб могли успішніше працювати над Зєдиненням.

Як глибоко співчував бл. п. Папа з переслідуваними католиками, цего прилюдним висловом є Енцикліки, в котрих болієнад ними, особливо над католиками жиючими в Росії, Мексику, Еспанії тай у других державах. Кілько то ночий перевів Він на молитві, щоби принести потіху й полекшу тим утисненим, мученим і убиваним своїм дітям та щоби випросити для них силу витревати в переслідуваннях й ласку мучеництва!

Рівнож і в дочасних потребах нинішного людства був бл. п. Папа завжди готовий до помочі. В тій цілі вже у першій своїй Енцикліці з р. 1922. візвав цілий світ до злагоди великої повоєнної нужди, — однак сам перший присвічував в сім згляді найкращим прикладом своєї жертвености. Хтож не памятає тої великанської помочі матеріяльної, що її бл. п. Папа негайно по вступлені на Папський Престол дав Росії, куди вислана окрема комісія розділювала дари голодом навіщеному народові? Хто не памятає, як Він десятками мілїонів помагав еміґрантам з Росії, щоби забезпечити їм харч і дах над головою? Хтож не тямить його помочі даної всім дітям і сиротам в краях знищених війною, з котрої користали й сироти поміщені в наших захистах? Так поступав бл. п. Свят. Отець при кожній нагоді, коли й де вимагала цего потреба.

Не диво тому, що всі — католики й некатолики, стоять сьогодні зворушені над домовиною Найліпшого Батька й Добродія усего людства.

Однак ми, Українці, спеціяльну ще маємо причину згадувати з жалібною вдячністю смерть бл. п. Папи Пія XI. Ми Єпископи Ваші, на кожній авдієнції у бл. п. Свят. Вітця завжди бачили, як дорогою Його серцю була наша гр. кат. Церква, наш обряд і наш нарід. Ми бачили, як дуже бажав йому правдивої і щирої любови Христа Спасителя як запоруки певного скріплення й розвитку народу.

А хоч тяжко приходилось йому нам помогти, Він у кожньому нашому горю давав нам розраду, потіху й щиро з нами співчував і морально та матеріяльно нам помагав.

Вистане згадати, що бл. п. Папа дбаючи про потреби вірних, розбудував нашу Духовну Єрархію тут і за границею. Власним коштом побудував для наших кандидатів Духовного стану величаву семинарію в Римі і дуже часто принимав наших кандидатів на послуханнях, при чому заохочував їх до чеснот, а між іншим до любови свого народу. Радів гарним розвитком наших чернечих установ і нашого чернечого життя, а де бачив цего потребу, там і помагав, як прим. в Пряшеві датком 100.000 лір, допоміг згромадженню СС. Служебниць вибудувати сиротинець, а в Ужгороді своєю помічю дав можність нашому Чинови закупити друкарню в цілі поширювання релігійних книжок і т. п.

А тепер відійшов від нас той добрий Батько, що незрівнано сповняв свої великі обовязки Керманича Христової Церкви й совісти народів, що непохитно ставав в обороні віри й Христових засад, що великодушний у любові Бога й своїх духовних дітий, забував на себе й на свої потреби, а мав на оці тільки Божу славу й щастя свого стада! Відійшов від нас той, що підніс високо повагу Церкви й Апостольського Престолу; відійшов по вінець невянучий небесної слави з останніми словами на устах: »Боже! Ти кличеш мене до себе, — а я бажав ще тільки для Тебе зробити! Однак, нехай дієсь воля Твоя!«

Чимжеж віддячимося бл. п. Папі Пієві XI. за Його світлий провід та за Його щиро батьківську опіку над нами?

Замість вінця на домовину, зложимо на ній нашу сильну постанову, що будемо ревно вводити в життя знеслі Христові засади, що їх голосив бл. п. Свяг. Отець словом і своїм світлим прикладом, та молитися будемо о високий степень небесної слави для Його праведної душі. Вправді ми певні, що Всевишній Бог, за Його життя повне трудів і терпіння, приняв Його вже до вічної своєї радости, це однак повинно заохотити нас до ще ревніших молитов, бо знаємо, що через такі молитви Бсподь Бог заплатить помершому й зовнішньою його більшою славою а саме, дійсним поширенням того Христового Царства, над котрим

Покійний так ревно ціле своє життя працював, — а також заплатить Йому сповненням всіх Його святих ще земських бажань, що ними переповнене було Його любляче серце.

Тому заряджуємо:

1. — Негайно по одержанні цього листа Всеч. О.О. Душпастирі перечитають його у найблище свято згл. неділю і заповідять у своїх парохіях торжественне заупокійне богослуження, це є Службу Божу співану з Панахидою, за душу бл. п. Папи Пія XI. — так, щоби в кожній парохії таке торжественне богослуження відправлено.

2. — В день богослуження треба дзвонити всіми дзвонами три рази, а це: рано, в полудне й вечером. Крім цего дзвонити треба й у навечеріє богослуження вечером, щоби народові пригадати про богослуження слідуючого дня.

3. — В ектеніях і на Вел. Вході треба, аж до вибору нового Папи, залишати поминання Папи.

4. — Тому, що вибір нового Папи відбудеться правдоподібно між 25. а 28. лютня, — зглядно може ще кілька днів пізніше, а ми цего року вже з найблищою неділею зачинаємо Вел. Піст, буде Богу милою річчю, коли Всеч. Отці і дорогі вірні посвятять піст І-шої Седмиці Вел. Посту згл. й дальщий піст аж до вибору нового Папи в намірені: за бл. п. Папу Пія XI. та о упрошення Божої помочі при виборі нового Папи.

5. — У всі неділі й свята, аж до вибору нового Папи, треба брати Службу Божу „о призвання помочі св. Духа" в наміренні щасливого вибору нового Папи по волі Божій, — про що треба повідомити вірних і заохотити їх до молитов.

6. — Про вибір нового Папи треба також вірних повідомити і від того часу згадувати Його імя при богослуженнях, — а в найблищу неділю по виборі, по скінченій Слубі Божій відспівати пісню »Тебе Бога хвалим« і поблагословити вірних Найсв. Тайнами.

Благодать Господа Нашого Ісуса Христа, Любов Бога Отця і Причастя св. Духа нехай буде зі всіми вами. Амінь.

Дано в Перемишлі при Нашому Катедральному Храмі дня 11. лютня 1939 р.

† ЙОСАФАТ,
Єпп.

ХРОНІКА.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 489. Кобрин Алексій — Судова Вишня.

Померли:

о. Паньківський Ілярій, парох в Більчі 10. II. 1939.
о. Федевич Іван, катехит в Турці 11. II. 1939.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

Від гр. кат. Єп. Консисторії.
Перемишль, дня 11. лютня 1939 р.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Єпп.

Накладом гр. кат. Єп. Консисторії в Перемишлі
З друкарні гр. кат. Капітули в Перемишлі.